

[Arbejdsministeren.]

aktieselskaber og anpartsselskaber har været rejst, og der ligger altså en række problemer dér. Det, jeg lagde afgørende vægt på, var den diskussion, vi havde sidste år, hvor man sagde: det gælder først og fremmest de små selvstændige erhvervsdrivende, som uden egen skyld må lukke, enten på grund af konjunkturerne eller på grund af den særlige krisesituation, vi står i. Skulle vi gøre dette færdigt, så jeg kunne opfylde det løfte, jeg havde givet sidste år, var vi nødsaget til at begrænse det på den måde, der har været tale om, fordi f. eks. spørgsmålet om medhjælpende ægtefæller rejser en række problemer, både af kontrolmæssig natur og i relation til skattelovgivningen og i andre henseender. Derfor kræver det altså yderligere undersøgelser, mener jeg, før vi kan lægge noget helt grydeklart frem på dette felt.

Det er rigtigt, som hr. Røtzler Møller sagde, at der er en lille afvigelse fra udvalgets indstilling om 180 dages reglen. Hr. Røtzler Møller mente også, at det var et dårligt forslag, der var rejst omkring ferien. Dé er sandelig også en afvigelse, og jeg er ikke sikker på, at hr. Røtzler Møller hellere ville have det, som udvalget indstiller. Det ville koste knap 300 mill. kr., og det mente jeg ikke der var nogen politisk mulighed for at komme igennem med. Derfor har jeg ikke turdet tage det videregående skridt.

Jeg er for så vidt ikke uenig med hr. Johan Philipsen, når han siger, at det er en kedelig løsning, og han hellere så, at der blev tale om arbejde til de pågældende. Det så jeg også hellere. Jeg ved også, at arbejdsformidlingen udfolder meget ihærdige bestræbelser for at sikre, at de, der enten er faldet for 26 ugers reglen eller står umiddelbart foran det, kommer i arbejde, bliver anvist arbejde, men i mange tilfælde er det jo sådan, at det er folk, som er oppe i årene, hvor det er vanskeligt at få dem i arbejde igen.

Hr. Ingomar Petersen var også inde på spørgsmålet om medhjælpende ægtefæller og nævnte, at problemet skal løses. Han nævnte, at uddelere og andre må have mulighed for at blive forsikret. Spørgsmålet om disse enkelte grupper er taget op og ligger i udvalgets kommissorium, er altså noget, man arbejder videre med.

Så talte hr. Ingomar Petersen om en forsøksbehandling, fordi der her var tale om 12 måneders ventetid, hvorimod lønmodtagerne kun havde 6 måneder. Man har fulgt det samme princip her som i Sverige, hvor der er dobbelt så lang ventetid for selvstændige erhvervsdrivende, fordi forholdene trods alt ikke er de samme. Det kan umiddelbart konstateres, når en arbejder bliver arbejdsløs af den ene eller den anden grund, men situationen er ikke ganske den samme med de selvstændige, og jeg synes egentlig, det foreslåede er ganske rimeligt. Jeg er da enig i, at det ville være bedre, om vi kunne sætte arbejdet i gang, sådan at der ikke var behov for en lempelse af 26 ugers reglen.

Må jeg så lige sige til hr. Henning Philipsen, som nævnte de halvårslige reguleringer, at disse halvårslige reguleringer jo blev gennemført sidste år. Det er en rent teknisk ting, redaktionel ting, der er tale om i forbindelse med lovforslaget denne gang.

Hr. Henning Philipsen og andre har været inde på spørgsmålet om, at 26 ugers reglen helt burde afskaffes. Jeg vil gerne sige om dette spørgsmål, at jeg tror, det er meget vigtigt i forbindelse med det system af arbejdsløsheds-kasser, vi har, at vi sikrer en vis tilknytning — det tror jeg også er af betydning for de enkelte — til arbejdsmarkedet. I de mange år, hvor vi har haft en god og rimelig beskæftigelse, har 26 ugers reglen jo ikke spillet nogen rolle, i alle tilfælde ikke nogen afgørende rolle. Nu er vi i en situation, hvor mange trods den bedste vilje til at opfylde denne regel ikke er i stand til det, måske for en kortere eller længere periode, og det er jo også derfor, vi har begrænset det. Der ligger jo dog nogen optimisme i dette, at vi har foreslået en tidsbegrænsning, og det har vi bl. a. gjort i troen på, at vi får bedre beskæftigelsesvilkår, når vi kommer ind i 1977.

Hr. Henning Philipsen har også været inde på spørgsmålet om, at særlige regler må udarbejdes i forbindelse med administrationen af eventuelle arbejdsløsheds-kasser for selvstændige. Det er klart. Der må også være tale om normal overflytning. Man må være arbejdssøgende til et lønmodtagerjob eller til et andet job, på samme måde som andre må være det. Man må være til rådighed for arbejdsmarkedet, og begynder en lille købmand i et supermarked eller et an-